

ผลการประเมินบทความ
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
ประจำปี 2563

รหัสบทความ NACHSL-2019_O_38

บทความเรื่อง : ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562

แนวทางการแก้ไข

1. บทคัดย่อ / Abstract

แก้ไขเนื้อหาให้กระชับ ดูเรื่องการใช้ภาษา

2. บทนำ

-ไม่มี-

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ปรับแก้ให้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และผลการศึกษา “ปัญหาทางกฎหมาย” และวรรณกรรมในทางการวิจัยไม่นิยมเขียนเป็นวัตถุประสงค์

4. การทบทวนวรรณกรรม

เนื้อหาบางส่วนโดยเฉพาะมาตรการต่าง ๆ ควรเขียนในผลการศึกษา

5. วิธีดำเนินการวิจัย

-ไม่มี-

6. ผลการวิจัย

ควรเพิ่มเติมข้อมูลการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิประชาชน รวมถึงอนุสัญญาที่เกี่ยวกับสิทธิ

7. อภิปรายผล

ควรปรับแก้เนื้อหาในเรื่องสิทธิประชาชนกับ พ.ร.บ.ฯ

8. ข้อเสนอแนะ

-ไม่มี-

9. เอกสารอ้างอิง

9.1 ไม่พบการอ้างอิงจากเนื้อหา ได้แก่

- กมลชัย รัตนสกววงศ์ (2537)
- นพนิติ สุริยะ (2559)
- มานิต จุมปา (2557)
- บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ (2549)
- สมยศ เชื้อไทย (2535)
- อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์ (2555)
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525
- ธนา เวสโกสิทธิ์ (2559)

9.2 เพิ่มอ้างอิงของเรื่อง

- อังคณา นีละไพจิตร
- อธิก อิศวานันท์, 2562
- ดร.ภูมิ ภูมิรัตน์, 2562
- borwell, 2018
- ETDA, 2560
- สุรศักดิ์ สงวนพงษ์, 2561

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

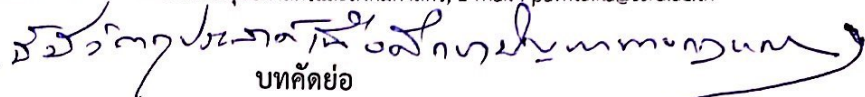
ภาพรวมดี ควรเขียนผลการศึกษาให้ชัด และควรเพิ่มเติมเกี่ยวกับวรรณกรรมในเรื่องอนุสัญญา จะพบความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง อันจะทำให้ นำผลมาเสนอแนะได้

ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562

สุจิตรา เปรมจิตต์¹, อาจารย์ภาวิตา คำชาย²

¹สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, E-mail : s59123440087@ssru.ac.th

²อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, E-mail : pawita.ka@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิด และวิวัฒนาการของ cyber security (2) เพื่อศึกษาแนวคิด-ทฤษฎีเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชน ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานของการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล และ (3) เพื่อเสนอแนะมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในการดำเนินการบังคับใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562 โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาจำแนกได้ดังนี้ 1.ภัยคุกคามไซเบอร์มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน วิธีการรักษาความปลอดภัยไซเบอร์แบบดั้งเดิมจึงไม่สามารถรักษาความปลอดภัยข้อมูลขององค์กรและการจัดการกับความเป็นส่วนตัวในปัจจุบันได้จึงต้องมีการพัฒนาทั้งในด้านการออกกฎหมายมาบังคับใช้และพัฒนาาระบบให้มีความทันสมัยและปลอดภัยจากการคุกคาม 2.สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิที่ต้องได้รับความคุ้มครองทั้งในเรื่องของสิทธิความเป็นส่วนตัวและในเรื่องของข้อมูลส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและปฏิญญาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน 3.ตามมาตรา 62 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในการหาพยานคณะกรรมการสามารถขอข้อมูลผู้ครอบครองข้อมูลได้ ผู้ครอบครองข้อมูลต้องให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ทั้งนี้ในการให้ข้อมูลผู้ครอบครองข้อมูลจะไม่เป็นการละเมิดหรือผิดสัญญา แต่หากไม่ให้ข้อมูลจะมีความผิดเสียค่าปรับตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์นี้ 4.หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีภัยคุกคาม มาตรา 66(4) เจ้าหน้าที่สามารถยึดคอมพิวเตอร์เพื่อนำไปวิเคราะห์และประเมินภัยคุกคามทางไซเบอร์ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 30 วัน

คำสำคัญ : สิทธิส่วนบุคคล, ข้อมูลส่วนบุคคล, ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

...เทคโนโลยีการส่งนั้นไม่มีกรอบในการใช้อำนาจ เทคโนโลยีทำได้เพียงเพราะสงสัยว่าจะมีภัย ซึ่ง
...ทุกองค์กรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอยู่นั้น เห็นได้ว่าเสี่ยงที่จะมีภัยตลอดเวลา และหลายองค์กรโดน
...มัลแวร์จากภัยไซเบอร์ทุกวัน การจะอ้างถึงการเชื่อได้ว่าจะมีภัยนั้น จะเป็นอำนาจที่กว้างขวางเกินไป (คณาธิป
ทองรวีวงศ์: ภูมิ ภูมิรัตน์, 2562)

โดยกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ได้ให้ความเห็นว่าข้อกังวลคือเรื่องการให้อำนาจเจ้าหน้าที่เข้าไป
ตรวจค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายศาลนี้เป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐมากเกินไป ดังนั้นตรงนี้จะบอกไม่ได้ว่าจะทำ
อย่างไร เนื่องจากเป็นเรื่องของการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นภัยไม่ร้ายแรง (อังคณา นีละไพจิตร)
และในมาตรา 66(4) ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดคอมพิวเตอร์ได้ไม่เกิน 30 วันเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์
หากเกิดความเสียหาย อาจทำให้เอกชนไม่มั่นใจที่จะลงทุนในกิจกรรมดิจิทัลในไทย (อธิก อัครวานันท์, 2562)

ดังนั้น ผู้ศึกษามุ่งเน้นที่จะศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อประชาชน หน่วยงานเอกชน
และศึกษามาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาผู้ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลจากการบังคับใช้กฎหมาย
ดังกล่าว

วิชัย ภูมิรัตน์
ภาณุ ภูมิรัตน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิด และวิวัฒนาการของ cyber security
2. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชน ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานของการ
คุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล
3. เพื่อเสนอแนะมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในกรณีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการรักษา
ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่องมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติว่าด้วย
การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเอกสารทางวิชาการในประเด็น
ดังต่อไปนี้ (1) ศึกษาถึงความเป็นมาแนวคิดทฤษฎีของกฎหมายการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (2) ศึกษา
เรื่องแนวคิดและวิวัฒนาการเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน (3) แนวคิดทฤษฎีเรื่องสิทธิส่วนบุคคล (4) แนวคิดเรื่องข้อมูล
ส่วนบุคคลและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (5) หลักนิติรัฐและหลักนิติธรรม

1) ความเป็นมาและรากฐานของกฎหมายการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ปัญหาการขาดกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ทำให้เจ้าหน้าที่เอาผิดกับผู้กระทำ
ความผิดได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจ ดังนั้นกฎหมายความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์จึง
เป็นแนวทางปกป้องเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบคอมพิวเตอร์จากการโจมตีทางไซเบอร์

การรักษาความปลอดภัยไซเบอร์ เป็นการจัดการปัญหาด้านความมั่นคงปลอดภัยในโลกไซเบอร์ ในปัจจุบัน
สังคมเราได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ เชื่อมต่อและให้บริการผ่านระบบ internet มากขึ้นเรื่อย ๆ แต่
ระบบ Internet นั้นไม่ได้มีความปลอดภัยมากพอ รวมถึงระบบคอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้มีความ
พัฒนาเพิ่มขึ้นทุกวัน การจัดการก็ยากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อใช้ทุกอย่างบน internet มากขึ้นทำให้เรามีโอกาสเจอความ
เสี่ยงมากขึ้น จึงอาจทำให้เกิดปัญหาได้ เช่น อาจมีการโจมตีระบบทำให้ระบบล่ม ทั้งหมดนี้กระทบคุณภาพชีวิตและ
ความสงบสุขของสังคมมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ดร.ภูมิ ภูมิรัตน์, 2562)

แนวคิดเกี่ยวกับ cybersecurity

ข้อมูลอะไรได้บ้าง และในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูล
สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ หากมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้
พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562

มาตรา 62 ในการดำเนินการตามมาตรา 61 นั้นคือ การรวบรวมข้อมูล หรือพยานเอกสาร พยานวัตถุ
เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์ (2) มีหนังสือขอข้อมูล เอกสาร หรือสำเนาข้อมูลหรือ
เอกสาร ซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้อื่น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ และผู้ให้ข้อมูลตามวรรคหนึ่งนั้น ซึ่ง
กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับการคุ้มครองและไม่ถือว่าเป็นการละเมิดหรือผิดสัญญา และในมาตรา 66 (4) ในการ
ป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามไซเบอร์ ให้ กกม. ยื่นคำร้องต่อศาลให้เจ้าหน้าที่ สามารถยึด
อายัดคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ใด ๆ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามไซเบอร์
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฉบับ 2560

ในมาตรา 18 กล่าวคือ “ภายใต้บังคับมาตรา 19 เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวน ในกรณีที่มี
เหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด และหาตัวผู้กระทำ
ความผิด.. (2) เรียกข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบ
คอมพิวเตอร์ หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(3) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา 26 หรือที่อยู่ในความ
ครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการ ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่...”

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2562

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลและหน้าที่ของผู้เก็บ
ใช้ และเผยแพร่ข้อมูล ให้ผู้เก็บข้อมูลต้องรับผิดชอบต่อเจ้าของข้อมูล และต้องดูแลไม่ให้ข้อมูลรั่วไหลออกไป เพื่อ
ปกป้องความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของเจ้าของข้อมูล พระราชบัญญัตินี้จะเน้นไปที่เรื่องของการปกป้องความลับของข้อมูล
ของเจ้าของข้อมูลที่อยู่ครอบครองหรือผู้ใช้ดูแลอยู่แต่ก็มีข้อยกเว้นให้เปิดเผยได้หากมีกฎหมายให้อำนาจ

ในมาตรา 19 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล
ไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติ แห่ง
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

การขอความยินยอมต้องทำโดยชัดแจ้ง เป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ โดย
สภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจาก
หนังสือ บทความวิชาการ ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตำราทางกฎหมายและทาง
วิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ปัญหา สรุปและข้อเสนอแนะ

2. ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดประเด็นปัญหาเรื่องการละเมิดสิทธิของบุคคลตามมาตรา 62 มาตรา 66 และ มาตรา 68
แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562 และค้นคว้ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิที่ได้มาจากเอกสารต่าง ๆ เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของบุคคลตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562 และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือ บทความวิชาการ วารสารทางกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบการวิเคราะห์เนื้อหา จากแหล่งปฐมภูมิ ได้แก่ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ 2562 และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือ วารสารทางกฎหมาย ตำรา ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต การคุกคามไซเบอร์ในประเทศไทย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพิจารณาการละเมิดสิทธิของบุคคล และใช้ในการตีความด้วยทฤษฎีหมายเพื่อไม่ให้เป็นการใช้อำนาจเกินขอบเขต

ผลการวิจัย

งานวิจัยเริ่มศึกษาจากแนวคิดและวิวัฒนาการของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ คำว่าไซเบอร์นั้น มาจากคำว่า cybernetics และในความหมายทั่วไปของการใช้คอมพิวเตอร์ เรียกว่า cyberspace การรักษาความปลอดภัยนั้น เนื่องจากการถือกำเนิดของอินเทอร์เน็ต อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงต้องมีการพัฒนาอย่างมาก การรักษาความปลอดภัยจึงเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะความปลอดภัยในโลกไซเบอร์มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น วิธีการแบบดั้งเดิมจึงไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยข้อมูลขององค์กรและการจัดการกับความเป็นส่วนตัวในปัจจุบัน (borwell, 2018)

การเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ คือ การกระทำความผิดเกี่ยวกับไซเบอร์ เช่นการเจาะระบบ การขดัขวางระบบ โจมตีระบบ จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาจากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันการกระทำความผิดนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมากตามวิวัฒนาการ และนอกจากนี้ ปัญหาในการกำหนดคำนิยามและขอบเขตของอาชญากรรมไซเบอร์ยังเป็นปัญหาที่ทุกประเทศยังต้องพบเจอ เพราะอาชญากรรมไซเบอร์เป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นวงกว้าง ประเทศที่ได้รับความเสียหายต้องหาทางออกร่วมกันด้วยการทำให้กฎหมายมีความสอดคล้องกัน ในการออกกฎหมายให้สอดคล้องกัน ต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น การคุ้มครองประชาชน เป็นต้น (ETDA,2560)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญของการรักษาความปลอดภัยไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบออนไลน์ได้แพร่หลายในทุกพื้นที่ทำให้ทุกหน่วยงานจำเป็นต้องสร้างกลไกในการปกป้องระบบ โดยมีหลักการคือ ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้ และข้อมูลที่ใช้แลกเปลี่ยนระหว่างกันต้องมีความถูกต้องไม่ถูกดัดแปลง ระบบสามารถให้บริการได้ตลอดเวลา ปัญหาที่พบเจอในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาบุคลากร ประเทศไทยขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัย การขาดความเข้าใจในเรื่องไซเบอร์ ซึ่งไม่เพียงพอรับมือกับปัญหาที่ใหญ่และซับซ้อนได้ ด้านการลงทุนพัฒนาซอฟต์แวร์ ระบบรักษาความปลอดภัยไซเบอร์นั้นต้องใช้ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์เทคโนโลยีขั้นสูงตามขนาดระบบและข้อมูลที่ต้องปกป้อง และส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงในการลงทุน (สุรศักดิ์ สงวนพงษ์, 2561)

และจากการศึกษากรอบแนวคิดทฤษฎีในเรื่อง สิทธิมนุษยชน สิทธิส่วนบุคคล ข้อมูลส่วนบุคคล นั้นอธิบายได้ว่า สิทธิมนุษยชนนั้นเป็นสิทธิพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ เป็นสิทธิที่บ่งบอกว่าทุกคนมีความเท่าเทียม

กม.มีอำนาจปฏิบัติการหรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ.. (4) ยึดหรืออายัดคอมพิวเตอร์หรือ
ระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามไซเบอร์ในระดับ
เปรียบเทียบจากมาตรการแก้ไขปัญญาของต่างประเทศ ควรยกเลิกบทบัญญัติในอนุมาตรานี้เสีย โดยบัญญัติใหม่
ว่า “มาตรา 66 ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงและลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามไซเบอร์ในระดับ
ร้ายแรง กกม.มีอำนาจปฏิบัติการหรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ.. (4) มีหนังสือแจ้งให้ผู้ครอบครอง
คอมพิวเตอร์ทำการลบซอฟต์แวร์ที่เป็นอันตรายออกจากคอมพิวเตอร์ และมีการติดตั้งการอัปเดตซอฟต์แวร์เพื่อ
จัดการกับความปลอดภัยทางไซเบอร์

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้จากอาจารย์ภาวิดา คำชาย อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ในการ
ช่วยเหลือให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการทำวิจัย อีกทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นคุณประโยชน์
และที่สำคัญผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สนับสนุนผู้เขียนในทางการศึกษา ทั้งด้านกำลังใจและ
ทุนทรัพย์ตลอดมา
ผู้เขียนหวังว่า วิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่การศึกษากฎหมายบ้าง ไม่มากนักน้อย หากมีข้อผิดพลาดประการ
ใด ต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

หนังสือภาษาไทย

กมลชัย รัตนสากววงศ์.(2537).หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์นิติธรรม
นพนธิ สุริยะ.(2559)สิทธิมนุษยชน:แนวคิดและการคุ้มครอง พิมพ์ครั้งที่1 แก้ไขเพิ่มเติม.กรุงเทพฯ
: สำนักพิมพ์วิญญูชน
มานิต จุมปา.(2557).หลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์นิติธรรม
บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ.(2549).หลักการใช้อำนาจขององค์กรที่ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิ
และเสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญ(รายงานการวิจัย).กรุงเทพฯ:บริษัทพีเพอร์สจำกัด
สมยศ เชื้อไทย.(2535).คำอธิบายหลักรัฐธรรมนูญทั่วไป พิมพ์ครั้งที่2.กรุงเทพฯ:เรือนแก้วการพิมพ์.
อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์.(2555).สิทธิมนุษยชน พิมพ์ครั้งที่5.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์วิญญูชน
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 1 : อักษรเจริญทัศน์. กรุงเทพฯ, 2525
วารสาร
ธนา เวสโกสิทธิ์ (2559).หลักสิทธิมนุษยชนกับหลักนิติธรรม.วารสารศาลรัฐธรรมนูญ,18(52),102-105

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

คณาธิป ทองรวีวงศ์.(2555).มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว: ศึกษากรณี
การรบกวนสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวจากการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคม.วารสารวิชาการสมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย), 18(2).สืบค้น 30 กรกฎาคม 2562 จาก
<file:///C:/Users/User/Downloads/29726-Article%20Text-65383-1-10-20150128.pdf>